

Justitsministeren (*Nathalie Lind*):

Så vidt jeg forstår, er det hensigten med det forslag til lov om ændring af straffelovens § 234, som kristeligt folkepartis folketingsgruppe har fremsat, at give mulighed for strafferetlig indgriben over for offentlige pornografiske forestillinger og over for pornografiske udstillinger m. v. på eller ud til gader eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang.

Jeg kan sige, at jeg er ganske enig: der bør kunne skrives ind over for sådanne foreteelser. Jeg tillægger det den største vægt, at borgerne er beskyttet mod at blive konfronteret med pornografisk materiale mod deres eget ønske, og jeg vil gerne i den forbindelse nævne, at jeg kort efter min overtagelse af justitsministerposten lod foretage en undersøgelse af, hvordan retshåndhævelsen virker på dette område.

Når jeg alligevel ikke kan gå ind for kristeligt folkepartis forslag, skyldes det alene mere retstekniske hensyn. En nærmere gennemgang af lovforslaget vil nemlig vise, at de handlinger, man foreslår kriminaliseret ved lovforslaget, i det væsentlige allerede er strafbare efter de gældende regler.

Den som § 234, nr. 3, foreslåede bestemmelse fastsætter bødestraf for overtrædelse af lukkeloven og loven om film og biografer. Disse love indeholder imidlertid selv hjemmel for bødestraf, og der er ingen grund til så at gentage disse bestemmelser i straffeloven.

Den som § 234, nr. 1, foreslåede bestemmelse svarer til den gældende § 234, og derfor skal jeg indskrænke mig til at omtale den som § 234, nr. 2, foreslåede bestemmelse lidt nærmere.

Denne bestemmelse omfatter bl. a. den, som i forretningsøjemed udstiller og reklamerer med utugtige billeder og genstande ud til offentlig gade, vej, plads eller andre steder, hvortil der er offentlig adgang. Jeg tror, at fremsættelsen af dette forslag bunder i den opfattelse, at man med ophævelsen af den tidligere § 234 om pornografiske billeder — ophævelsen, der skete i 1969 — opgav beskyttelsen af borgere, der ikke ønskede at blive konfronteret med pornografisk materiale, men en sådan opfattelse er fejlagtig.

Som det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 224 af 4. juni 1969, hvorved den tidligere § 234 blev ophævet, lagde man netop

afgørende vægt på, at man efter afkriminaliseringen af billedpornografien i kraft af reglerne i politivedtægterne og i straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser kunne beskytte borgerne mod at blive præsenteret for pornografisk materiale mod deres eget ønske. I overensstemmelse hermed blev samtlige politivedtægter gennemgået, inden loven trådte i kraft, således at det blev sikret, at alle politivedtægter indeholder bestemmelser om pornografiske billeder m. v. på offentlig sted.

I politivedtægten for København, § 12, stk. 1, findes der en sålydende bestemmelse:

„På eller ud til gader eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, må opsætning eller ombæring af plakater eller udstilling, forhandling eller uddeling af skrifter eller billeder ikke finde sted, når det er egnet til at forstyrre den offentlige orden, eller når plakaterne, skrifterne eller billederne er af fornærmelig karakter. Det samme gælder opsætning eller ombæring af plakater eller udstilling eller uddeling af skrifter eller billeder, når plakaterne, skrifterne eller billederne er af anstødelig karakter.“

Tilsvarende bestemmelser findes i samtlige politivedtægter, og det blev i forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser ved en cirkulæreskrivelse fra justitsministeriet af 16. juni 1969 præciseret, at der med udtrykket anstødelig tilsigtedes en vis udvidelse af det strafbare forhold i forhold til, hvad der i den ophævede § 234 i straffeloven var angivet med udtrykket utugtig.

Kristeligt folkepartis forslag adskiller sig kun fra de nævnte bestemmelser i politivedtægterne ved at være lidt snævrere i sit anvendelsesområde, dels som følge af anvendelsen af udtrykket utugtig i stedet for anstødelig, dels som følge af den foreslåede bestemmelses begrænsning til udstillinger og reklamering, der sker i forretningsøjemed.

Forslaget omfatter endvidere den, der foranstalter offentlige foredrag og forestillinger, og jeg antager, at der herved tænkes på offentlige foredrag og forestillinger af utugtigt indhold.

Hertil kan jeg sige, at foredrag af utugtigt indhold, der afholdes på eller ud til en gade eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, er strafbart efter politivedtægtens bestemmelse om den, der på sådanne steder